

Himalayan Projects vzw

Leiselestraat 138, 8200 Sint-Michiels Belgium

☎ 00 32 (0)50 385704 📠 0488 380 277

Projectrek. Bic: BBRUBEBB - Ibannr.: BE14 3800 1081 6783

Himalayanprojects@gmail.com - www.himalayanprojects.org

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

De aardbeving is alweer bijna 2 jaar geleden, het lijkt wel een eeuwigheid. Toch is er nog werk zat. De heropbouw vergt nog jaren werk, maar laten wij positief zijn. **"Rimpels in een oceaan van bergen."**

Zo denken we nu aan de allereerste behoefte van de mens (en dier en planten): water. Daar begint het mee. Honderden dorpen hebben door de aardbeving geen veilig of zelfs geen water meer. Dus besloten we twee dorpen te helpen met de watertoevoer: eentje in het zuiden voor landlozen en eentje in het epicentrum van de Nepalquake 2015.

Dokter cum tandarts Jan Dryhoel was weer van de partij voor onze medische kampen. Omdat we samen met hem merken hoe groot de nood is aan medische hulp, doen we een oproep aan dokters, tandartsen en verpleegsters. En we smeden ambitieuze plannen om een 4x4-bus om te bouwen tot mobiele hulppost! Lees er verder in deze nieuwsbrief meer over: we gaan jullie hulp zeker en vast kunnen gebruiken

Onze vaste projectscholen in Chitre en Chinnebas werden uiteraard niet verwaarloosd. Ze kregen elk een Amerikaanse en Belgische vrijwilliger-leraar op bezoek om aan kwaliteitsonderwijs te doen. We maken ook educatieve koffers om meer scholen te bereiken.

Onze medische post in Chitre kreeg intussen een nieuwe, volwaardig opgeleide verpleegster.

Met heel veel groetjes van Paul Vande Moortel, voorzitter, Nita Buduja Pun en het Bsurre-team.

In deze nieuwsbrief ondermeer:

Bsurre-team op medisch kamp.

Water voor het dorp 'Zoetwater'

Start bouw van een kleutertoilet

Nepalquake: Siling deel 2

Toekomstige projecten en acties

Een mobiele hulppost?

Benefietavond

Welkom op 8 april om 19:00 uur
Koetshuis, Kasteel van Wippegem
Kramerstraat 6 te 9940 Evergem

Er zijn hapjes bij een Nepalese welkomstdans, info over Nepal en onze projecten, authentieke Nepalese maaltijd en afsluitend een dia-reportage van onze laatste sponsorreis in oktober 2016.

Inkom is €20.00 (€10 kinderen) en reserveren kun je via onze bovenstaande mail, telefoon of bij Dr. Jan op 0476 499 732

Eindelijk water voor het dorp 'Zoetwater'.

"What's in a name?" Toen ik hoorde van het dorpje 'Zoetwater' dacht ik onmiddellijk aan meren en plassen waar water in overvloed zou zijn. Helaas, dit uitgestrekt dorp van 'landlozen' aan de rand van de jungle en voetheuvels van de Himalaya moest het in het droge seizoen stellen met 2 keer per dag (!?) 1 uur water uit twee kraatjes. De bewoners, Tamang's die oorspronkelijk vooral uit het hooggebergte ten noorden van de hoofdstad Kathmandu komen, zijn in de voorbije decennia in grote getale naar het zuiden afgezakt en hebben langzaam de jungle omgeploegd tot akkers. Eigendomstitels kunnen ze echter niet voorleggen en dus blijven ze officieel verstoken van overheidsvoorzieningen, hoewel ze er al generaties wonen. Nochtans is er wel elektriciteit en worden er wegen aangelegd. Maar dan weer geen water, begrijpe wie begrijpen kan.

Deze 220 families waren al jaren aan het sparen om zelf water aan te boren maar ze kwamen er niet uit daar de inflatie de aangroei van hun spaarpot zelfs oversteeg. Daarom hebben wij besloten het verschil bij te passen, en een boorfirma aangezocht die op 78 meter diepte water vond en een pomp installeerde. De pomp heeft jammer genoeg nooit gewerkt aangezien de beloofde 3-fase elektriciteit er niet kwam, ondanks politieke beloftes. We moesten dus uitkijken naar alternatieven. Een dieselgenerator was de gemakkelijkste oplossing maar dat zagen wij vooral uit ecologische overwegingen niet zitten, nog los van de vraag of de dorpsbewoners de dure onderhoudskosten en diesel zouden kunnen blijven betalen.

Er werd een nieuwe firma opgespoord die een Italiaanse pomp installeerden die op zonne-energie werkt. Dit leidde tot aanzienlijke meerkosten maar nu hebben ze onbeperkte watertoevoer. Er werd een tankhuis gebouwd met daarop watertanks en zonnepanelen.

Later kan dit systeem uitgebreid worden om ook led-verlichting in de nabijheid te voorzien. Al bij al denken wij dit een geslaagd project te mogen noemen, waarvan we ook heel wat bijleerden. Een eerste ervaring in broodnodige watervoorziening.

Wat gebeurt er intussen met al die noodhulp?

In de nadagen van de grote aardbeving van april 2015 kwamen er nationaal en internationaal heel wat solidariteitsacties op gang. Helaas, bij de overheid bleef het lang stil. Private en kleinschalige ngo-activiteit werd de norm en enige zichtbare hulp in Nepal, en dus kwamen er nieuwe regels. Alle grote INGO's moesten hun fondsen rechtstreeks op een overheidrekening storten. Vervolgens kunnen ze een projectvoorstel inleveren. Bij goedkeuring kan het onder toezicht van een overheidsambtenaar uitgevoerd worden, anders wordt het geld door de overheid zelf aan een eigen project toegewezen. Masterplannen worden opgemaakt en voortdurend aangepast, want iedere politicus wil zijn invloed doen gelden, doorgaans dure, grootse oplossingen die amper realiseerbaar zijn.

Er circuleren nochtans voldoende alternatieve bouwmethodes die heel goedkoop zijn en waarvoor de oude bouwstenen hergebruikt kunnen worden; Met kleine extra aanpassingen kan dit aardbevingsbestendig worden gemaakt - op de foto een voorbeeld van het invoegen van bamboe in de muren. Er zijn voorlichtingfilmpjes te vinden op 'Youtube', ook in het Nepalees.

Ook voor ons gelden nieuwe regels: zo moeten wij voor officiële hulp een lokale ngo oprichten of via een andere ngo en/of overheid werken. Daar wij graag onafhankelijk en doelgericht willen blijven zonder al te veel 'overhead'-kosten hebben wij een aanvraag ingediend, voor **Himalayan Projects Nepal NGO**,

waarvan Nita Buduja Pun voorzitter wordt, aangezien buitenlanders er geen lid van mogen zijn. En nu nog de handtekeningen afwachten! Als Nepalese ngo gaan wij bijvoorbeeld overheidsscholen en ziekenhuizen kunnen helpen. Eerlijk gezegd, in het gebied waar we al jarenlang werken en waar iedereen ons kent, maakt niemand daarom. Maar vooral in het epicentrum van het aardbevingsgebied is het thans moeilijk werken. Dus we hopen op een OK.

Na de noodhulp na de Nepalquake: ook water voor Siling, Manakamana.

Noodhuis-shelter

Ingekapselde bron

Vorraadtank van 30000L

In kleine waterprojecten is er zelden inmenging en obstructie en zo konden we in Siling, Manakama, Gorkha-district, voortwerken nadat we daar een jaar geleden alle dorpelingen al het materiaal voor noodhuisjes bezorgd hadden en er medische kampen hielden (zie foto links).

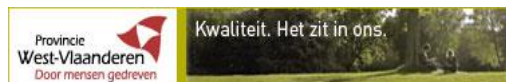
Door de aardbeving is hun waterhuishouding verstoord en dus moesten we dringend ingrijpen. Op overheidshulp wachten duurt te lang en is heel onzeker, tenzij een grote functionaris uit je dorp komt, wat hier niet het geval is. Samen met de (vooral) de jongelingen onder de dorpelingen - dit is een van de weinige dorpen die een evenwichtige bevolking heeft - zochten we een nieuwe bron. Op anderhalve kilometer afstand en 146 meter lager vonden we die, maar omdat er een rivier overheen stroomt, moest ze afgeschermd worden van gebeurlijke infiltratie (moessontijd) van oppervlaktewater.

Intussen zijn de werken al heel ver gevorderd. De bron is ingekapseld maar wordt op ons verzoek nog beter afgeschermd om besmetting te voorkomen. Een buis brengt het water d.m.v. zwaartekracht naar een eerste betonnen filtratietank (zand en stenen). Dan loopt het verder over in een grotere ronde betonnen voorraadtank (rond is immers aardbevingsbestendig).

Nu komt het moeilijkste gedeelte nog. Dit water moet 146 meter omhoog worden gepompt, naar de voorraadtanken op de helling net boven het dorp. Dit is een complexe en dure installatie. We gaan een Italiaanse pomp installeren die het water in een keer omhoog kan pompen. De overheid zal de 3-fase elektriciteit leveren, mits wij de kabels en palen kopen en aanleggen.

We hopen tegen de volgende moesson klaar te zijn, tegen juni dus. De bron zal uiteindelijk zo'n 24.000 liter per dag kunnen leveren, wat voldoende moet zijn voor het hele dorp, hun vee en velden.

Speciaal wil ik hier de bijzondere inzet van de ganse dorpsgemeenschap vermelden, die al het sleur- en kapwerk gratis verrichten. Samen kunnen we heel veel.

Bsure-team op zijn 4de tournee.

Ook in het najaar hadden we opnieuw een medisch team uit België op bezoek met de onverdroten Dr. Jan Dryhoel, voor een maand. Eerst bezocht hij onze vaste medische post in Chitre, en daarna zette hij enkele kortere kampen op in de buurt van Pokhara. Daarna ging het een week naar het zuiden, naar ons 'waterdorp' Jutpani, waar we gelukkig in het nabije natuurpark konden overnachten en wat meegenieten van de toeristische sfeer.

Daar deze kampen steeds overspoeld worden door zieken en mensen met tandproblemen heeft Dr. Jan versterking nodig. Een dringende oproep aan dokters, tandartsen en verplegers om als vrijwilliger ons Bsurre-team te versterken. Contacteer ons!

Zoals u straks in Dr. Jans verslag kunt lezen, is er heel wat zeulwerk en de huur van dure jeeps nodig om deze kampen in te richten, wat ook met veel tijdverlies gepaard gaat. Daarom vatten we het plan op om om een 4x4-bus aan te schaffen en in te richten als mobiele hulppost. Dit wordt voor ons een dure investering (€60.000). Bovendien willen we die bus zoveel mogelijk inzetten. Om die redenen proberen we samen te werken met het lokale Rode Kruis: zij kunnen dan tijdens onze afwezigheid diezelfde bus inzetten met Nepalese dokters of gebruiken om voorlichtings- en sensibiliserings-campagnes in te richten in afgelegen dorpen en centra. Het wordt ons grootste project qua investeringsprijs totnogtoe; hopelijk kunnen we op jullie hulp rekenen voor sponsoring.

Dit project kan vele jaren vele zorgen helpen lenigen. Benefiets en opbrengsten van feestjes en verjaardagen zijn dus ook meer dan welkom. *Helpen jullie mee?*

Dr. Jan brengt verslag uit: Nepal medische trip 8/10 – 26/10.

Na een voorspoedige vlucht naar Kathmandu en een aansluitende binnenlandse vlucht naar het warme en zonnige Pokhara, stond Paul mij aan de luchthaven op te wachten. Aangekomen in ons rustig hoofdkwartier Pun House, nam ik mijn intrek in mijn vertrouwde kamer met uitzicht op drie +8000m bergen waarna wij aan de slag konden met het inventariseren van het materiaal, de voorraad medicatie aanvullen en een planning maken voor de – wellicht drukke- komende dagen.

Het was de periode van Dashain (het jaarlijkse groot festival en grote vakantie) waarbij de meesten vertrekken op familiebezoek, en er waren weinig dragers te vinden. We hadden een hoop mee te sleuren, te voet gaan was geen optie, dus besloten we 's anderendaags vroeg te vertrekken met al ons materiaal in de auto naar Beni. Van daaruit konden we met de hulp van Deepak en zijn tractor in een uur of zes Chitre bereiken. Een helse tocht in de laadbak van een tractor is geen lacheding, en zeker niet voor herhaling vatbaar. Het was al een tijd donker toen we aankwamen. Na een heerlijke dal-bhat, het dagelijkse warme maal van de Nepalezen, doken wij weer welgemutst onder de dons.

De volgende dag brachten wij de medische post in orde, vulden de voorraden aan en vlogen we erin want ondertussen kwamen zich reeds patiënten aanbieden.

Ik heb er 9 dagen gewerkt, met weer een grote toevloed van patiënten, zelfs uit dorpen op 6 uur wandelen afstand (en op en neer!). Het was weer hollen van de tandartsstoel naar de consultatieruimte. Gelukkig was er Ganga, de verpleegster, om een beetje te dirigeren en 's middags was er Didi (lokale vertegenwoordigster en oudste zus van Nita) om mij van een soepje te voorzien.

Een meevaller: de stroomvoorziening is verbeterd, zodat er maar af en toe een hiaat valt in mijn werkdag. Sowieso hadden we voor de zekerheid onze Honda-generator meegebracht.

Na dit medisch kamp keerden we terug naar Pokhara met de bus van Deepak, diezelfde bus die een week nadien zou crashen wegens defecte remmen en waarbij Deepak zijn beide benen brak. Oef, ben ik daar gelukkig aan ontsnapt (Deepak is trouwens na maanden nog aan het revalideren).

In Pokhara een dagje rust, en dan voor 2 dagen naar Kalika, een dorp hoog boven Pokhara. Mooi gelegen in de bergen rond Pokhara, met machtige vergezichten op de Annapurna-keten. Ik werd warm ontvangen door het dorpscomité. De mensen stonden reeds aan te schuiven aan de medische post en na de nodige welkomstspeeches en bloemenkransen kon ik aan de slag. In twee (zware) dagen heb ik er een honderdtal patiënten verzorgd. Gelukkig had ik er assistentie van een jongeman die wat Engels verstond, maar je voelt toch het ontbreken van een goede verpleegster of assistente.

Het meeste werk bestond uit tandzorgen, maar gezien het grote aantal patiënten kon ik slechts basiszorg verlenen en moest ik dus mijn planning veranderen.

Voorloper van onze mobiele bus?

Plechtige ontvangst in Kalika.

Aan het werk.

Vervolg verslag Dr. Jan:

Paul, onze voorzitter was ondertussen afgereisd naar Jutpani, een klein dorpje in het zuiden om een en ander voor te bereiden en de omliggende dorpen in te lichten van mijn komst. De volgende morgen ben ik hem met de jeep achterna gereisd. Een lange rit over erbarmelijke wegen naar het heel warme zuiden, in de omgeving van het beroemde natuurpark Chitwan. Ik belandde er in een klein ruraal dorpje, waar bijna uitsluitend overlevingslandbouwers wonen. Het is er de rust zelve en Paul is reeds de werken aan het waterproject aan het controleren. Himalayan Projects bouwt hier namelijk een pompinstallatie op zonne-energie om het dorp van drinkbaar water te voorzien.

Na de lunch, konden we ons installeren in een huis in aanbouw en begonnen we te werken. Hier ook weer een toevloed van patiënten, en zo was het donker eer we terugkeerden naar Sauraha om logies te zoeken. Twee jongedames met redelijke kennis van Engels stonden mij de gehele tijd bij, wat een hele, geapprecieerde hulp was.

De volgende dag: vroeg terug naar Jutpani en de ganse dag doorwerken. We konden een 85-tal patiënten verzorgen. Het was er niet gemakkelijk werken: de hitte, geen medische stoel (vergeten mee te brengen), werken in een onafgewerkt huis zonder toilet nabij.

Zoals reeds aangehaald zou het ideaal zijn een bus aan te schaffen en om te bouwen, met daarin het meest noodzakelijke om in de dorpen medische en tandzorg te verlenen. We zijn dan niet meer telkens aangewezen op dragers of jeeps om ons materiaal te vervoeren, hoeven geen plaats om te werken te zoeken, noch nadien de hele rimram weer opkramen. Met wat plooibedden erin moeten we niet telkens terugkeren naar ons hoofdkwartier in Pokhara, bij gebrek aan hotels in niet-toeristische gebieden.

Gezien de lange weg terug ruimden we rond 4 u alles op en reden naar Sauraha. De volgende dag stond er een rit van 8u op het programma naar Pokhara, waar we 's avonds laat toekwamen na nog enkele "op het nippertje" bijna-contacten op de weg met camions met één of geen lichten. De volgende dag ben ik naar Kathmandu gevlogen om een groep vrienden en sponsors op te pikken die een inleefreis maakten om de projecten van Himalayan Projects die ze steunen te bezoeken. Zie ons hierna volgend verslag.

Met bijzondere dank ook aan de steun van GIFT vzw (Gents Internationaal Fonds voor een betere toekomst) en de Rotary club Oostkust.

Reisverslag inleefreis Nepal 27 okt -16 nov 2016.

Reeds lang koesterden enkele leden van de **Conditie Gym Club** van 'Rap en Vrank' de wens om na de vele mondelinge verslagen en fotoreportages, met eigen ogen te zien wat ons werk ginds in dat mysterieuze land Nepal inhield.

Op 28 oktober 2016 arriveerde de groep van 7 sponsors en sympathisanten van de Himalayan Projects vzw in de hoofdstad **Kathmandu**, op 1400m. Op de luchthaven werden ze opgewacht door dokter Jan die ze onderbracht in het prima gelegen Back Yard hotel, in het centrum van **Thamel**, de toeristische buurt. De eerste twee dagen werden de meeste historische plaatsen verkend. Groot was onze verwondering dat er nog steeds veel schade te zien was van de aardbeving van 2015, en ook dat de heropbouw zo goed als onbestaande was. Her en der werd er manueel nog steeds puingeruimd en was er een aarzelend begin van heropbouw. Veel van de historische gebouwen waren totaal verwoest, of rijp voor de sloop. Het hectische Kathmandu, met al zijn tempels, de bruisende bevolking, de rituele verbrandingen, de vele kloosters maakten wel een grote indruk.

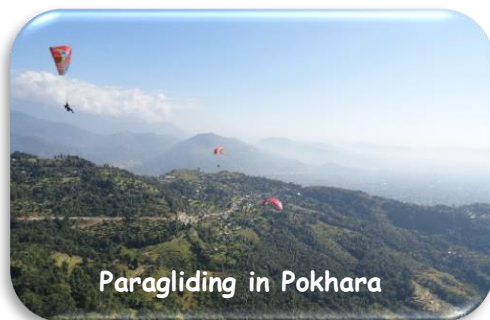
Aankomst in resort in Manakamana

Op 30 okt vlogen we naar **Pokhara**, waar we onze intrek namen in het **Pun House** (het hoofdkwartier van Himalayan Projects). Na wat sightseeing van de stad en een bezoek aan het mooie Mountain museum kropen we vroeg onder de wol want 's anderendaags startten we onze voettocht naar **Chitre** op 2400m. Via Ulleri klommen we de reeks eindeloze trappen op naar Ghorepani (2900m), voor sommigen onder ons reeds een beproeving en een zwaar begin van een tiendaagse trekking naar Mardi Himal. Na de klim naar **Pun Hill** (3120m) voor de 'sunrise' (vroeg, koud, veel volk en lawaai en een beetje overroepen) daalden we af naar Chitre. Op 1 november bezochten we daar uitgebreid de **medische post**, met een paar interventies voor de nodige foto's. Daarna ging het naar het **schooltje** en het **jeugdhuus**. Een voorproefje van wat Himalayan Projects verwezenlijkt.

De volgende morgen was de 'sunrise-view' op onze huisberg, de **Daulaghiri** (8178m), al veel imposanter. We vertrokken dan met gids Mane en dragers voor een achtdaagse tocht naar het **base camp** in de **Mardi Himal** (Mardi gebergte). Een **trekking** die ons door de jungle voerde, door prachtige valleien en langs dorpjes waar het echte plattelandsleven van Nepal nog leeft. De ultieme tocht naar MHBC, op 4500m, verliep onder stralend weer. De meesten waren onder de indruk van de prachtige uitzichten op de eeuwig besneeuwde en 8091m hoge **Annapurna**-bergketen en de heilige **Machapuchre** (vissenstaart). Bij de afdaling werden we omsloten door opkomende wolken, maar met de koude douche en de verjaardagstaart voor een van de groepsleden werd de vermoeidheid vlug vergeten. De afdaling terug naar de bewoonde wereld van Pokhara verliep in ijltempo, waardoor we een beetje te weinig konden genieten van de prachtige vallei die we doorkruisten.

Viewpoint Machapuchre Base Camp

Paragliding in Pokhara

Na een dag rust, een bezoek aan de mooie vredesstupa aan het **Phewa-meer**, en een dagje heerlijk **paragliden** was het tijd om een ander project te bezoeken, nl. de **school** in **Chinnebas**. Na een lange avontuurlijke rit met jeeps werden we feestelijk onthaald in het vlakbij gelegen **moederhuis** van **Aggridanda**, en na de traditionele **dal-bhat** maaltijd, door de meesten onder ons reeds sterk geapprecieerd, kregen we een staaltje van Nepalese gastvrijheid in de school. Dansen, zingen, speeches, rondleiding in de school en de rituelen voor de eerstesteenlegging van een kleutertoilet zullen lang in het geheugen blijven.

's Anderendaags vertrokken we naar **Siling** (het verwoeste dorp dat we heropbouwden), waar we het **waterproject** bezochten. De tocht erheen begon in mineur want er was een staking van de Maoïsten (die ooit de oorlog startten), zodat we in kolonne en onder politiebegeleiding naar ons daar vlakbij gelegen resort reden. Na een vlugge lunch in het River Side Resort vertrokken we opnieuw met de jeep naar Siling. Ook daar kregen we een feestelijk onthaal en zagen we hoe hard er gewerkt werd door de Nepalezen, met beperkte middelen. Er waren nog stille getuigen van de aardbeving, en er was vraag naar medische hulp. Na een nachtje slapen reden we terug naar Kathmandu.

Met een bezoek aan het sterk verwoeste **Swayambunath** (apentempel) en een dagje **Bhaktapur** en **Kirtipur** werd deze lange reis besloten. Voor de meesten was het de eerste maal dat ze Nepal bezochten en dankzij de inspanningen van **Himalayan Projects** en het **Eastern Light Trek-team** werd het een onvergetelijke reis.

De combinatie van trekking met bezoeken op plaatsen waar normaal geen toeristen komen en waar Himalayan Projects medische en structurele hulp biedt, heeft voor de meesten de ogen geopend waarom hulp in Nepal zo nodig is en wat er concreet gebeurt met de donaties aan de vzw.

Hartelijk ontvangst in Chinnebas.

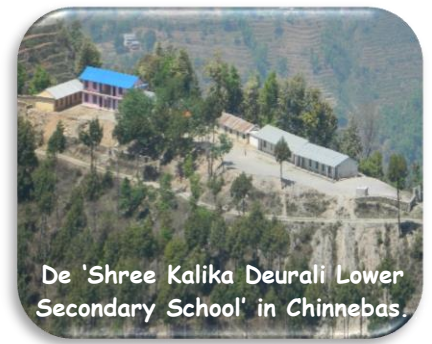
Ons schoolproject in Chinnebas:

Reeds vele jaren zijn we gestaag bezig met de volledige heropbouw en renovatie van de middelbare school aldaar. We realiseerden al:

- 2 nieuwe kleuterklassen met speeltuin
- 4 klassen in gewapend beton voor het middelbaar.
- Watertoevoer en toiletten
- Inkompoort en muur

Intussen blijkt dat het toiletgebouw net iets te veraf ligt van de kleuterklassen en de kindjes het dikwijls niet of net niet halen, met alle ongemakken vandien. Daarom zijn we nu gestart met de bouw van een extra toilet vlak naast hun klassen. De eerste steen werd met een passende ceremonie gelegd in het bijzijn van de bezoekende sponsorgroep (zie reisverslag hiervoor). Dit kleine project wordt medegesponsord door de Kerun-vereniging en een toelage van de gemeente Grimbergen, waarvoor dank.

In een volgende fase gaan we 5 vervallen klassen afbreken en vervangen door 1 grote klas en een ontmoetingszaal. Waarom vier klassen minder? In tegenstelling tot ons oorspronkelijke plan en de aspiraties van het dorp blijken er onvoldoende leerlingen (270 en 30 te weinig) te komen om toestemming te krijgen voor een volwaardige middelbare school. Nu loopt de vergunning maar tot klas 8 (of 1ste graad in onze termen). Daarom hebben we de oude leraarskamer afgebroken en in het nieuwe gebouw geïnstalleerd. In de ontmoetingszaal die we gaan bouwen, kunnen ook tijdens het regenseizoen vergaderingen en groepsprogramma's ingericht worden. Later maken we nog een ganse afsluiting rond de school en hopen we de infrastructuurwerken hier af te ronden. Nu willen we de focus verleggen naar een kwalitatieve invulling. Zo gaat er zowel in juli als in augustus een Engelstalige vrijwilliger leraar aan het werk en gaat het medische Bsure-team er in het najaar op bezoek voor een medisch kamp voor de kinderen en de dorpsbewoners. Onze educatieve koffers die we aan het maken zijn, zullen dan ook hier van pas komen. Rest nog de problematiek van het gebrek aan leraars. Er zijn extra leraars maar die worden amper vergoed uit private lokale donaties en schoolgeld. Met wat maandelijkse vaste sponsors kunnen we hen een degelijk loon geven. En tot slot kunnen wij dan aan de kinderen uniformen geven, zodat ze allemaal dezelfde propere kledij hebben.

De 'Shree Kalika Deurali Lower Secondary School' in Chinnebas.

Nieuwe ingangspoort school.

1ste steenlegging toilet

Moedercomitéhuis in Aggridanda

Ook het moederhuis in het nabije Aggridanda hebben we verschillende malen bezocht, onder meer met een delegatie van de Kerun-vereniging die zich voor dit project ook inzette. Onze secretaris Nita Buduja was er voor de eerste keer bij. Na een hartelijke ontvangst en bezoek van de faciliteiten bespraken we er het probleem van een omheining: het gebouw ligt op een richel met steile afdalingen aan drie zijden, wat gevaarlijk kan zijn. We verkiezen een traditionele muur van lokale rotsblokken afgeboord met cement, liever dan de voorgestelde betonnen pijlers met prikkeldraad, vooral om esthetische en duurzaamheidsredenen. Intussen voorzagen we al in een budget om er elektriciteit aan te leggen met led-verlichting, die nu volop verkrijgbaar is, een godsgeschenk voor het elektriciteitsarm Nepal.

Moedercimtehuis Aggridanda

Nita Buduja Pun, secretaris en enkele moeders van het comité.

Hedwig krijgt een rode welkoms 'TIKA'.

De Kerunvereniging aan het woord

BERICHT NAMENS KERUN SCHOOLPROJECTS

Sinds ons bezoek eind 2015 waarbij ons de plannen werden getoond voor het gemeenschapshuis van Aggridanda verliep ongeveer een half jaar eer we terug op bezoek gingen met onze familie. Wij stonden erop dat zij met eigen ogen zouden zien waar we mee bezig zijn en waar zij door allerhande acties ook bij betrokken zijn.

In de eerste plaats wilden de uitbouw van de secundaire school van Chinnebas tonen, waar we nu reeds een aantal jaren steun voor zoeken.

Onze Nepalese vrienden hadden echter bij onze komst het inhuldigungsfeest van het gemeenschapshuis gepland. De dorpingen waren in uitgelaten stemming, de dames in hun fraaie klederdracht. De fanfare zorgde voor de muzikale omlijsting van de intocht en academische zitting gevolgd door een maaltijd en danspartij.

Hoewel wij slechts gedeeltelijk sponsor zijn van het gebouw toonde de dorpsgemeenschap haar dankbaarheid en kregen we de bevestiging dat we hier "goed bezig" zijn. Dit eenvoudige gebouw zal de verbondenheid van de bevolking versterken en hun eigenwaarde verhogen. Hierdoor zal de leegloop van het dorp tegengehouden worden.

Nadien volgde een plechtigheid in de school met speeches en een rondgang door de nieuwe klassen die nu volop in gebruik zijn. Er is tevens een nieuwbouw opgestart die als computerlokaal ingericht zal worden en waar de laptops, gesponsord door HS Space (spin-off van ESA), komen.

Over de rij bouwvallige klassen is een definitieve beslissing gevallen: die worden (of zijn reeds?) afgebroken en vervangen door één klas en een open overdekte hall als speelplaats (uit de regen en de zon), vergaderruimte, polyvalente evenementenruimte. Eens dit achter de rug zal onze zorg gaan naar de aanvulling van het loon van een paar extra leerkrachten zodat we niet alleen materieel, maar ook inhoudelijk het niveau van de school opkrikken.

Wij danken onze sponsors-donateurs voor het vertrouwen en hopen op jullie ook in de toekomst te kunnen blijven rekenen.

Stortingen (eenmalig of met permanente opdracht) zijn welkom op de rekening van de VZW met de vermelding "steun voor Chinnebas".

Namens Hedwig Racquet en Eddy Goemans

Licht en donker door elkaar,

Nabij Chinnebas:

In een andere deelgemeente helpen we een halfafgewerkt moedercomitéhuis afwerken. Mede door de nieuwopgelegde bouwvoorschriften van de overheid was hun eigen voorziene budget ontoereikend. Hun toelage ging volledig op aan het maken van de betonnen pijlers.

Onafgewerkt moedercomitéhuis

Ten slotte hebben we in de omgeving een volleybalveld aangelegd voor de lokale jeugdclubs. We zorgden natuurlijk ook voor speluitrusting.

Volleybalveld in Chinnebas

Onze vaste medische post in Chitre.

Zoals vermeld hadden we in de medische post Dr. Jan op bezoek voor een 14-daags medisch kamp. dat las u in zijn verslag en dat van de reisgroep.

Paul, schrijver dezes, ging mee als zijn begeleider en soms assistent, verrichte er wat reparaties, plakte de ramen af met wit plastic om de privacy van de onderzoekskamer te optimaliseren en maakte afspraken met het lokaal comite.

Ook het tandarts kabinet behoeft reparaties maar een lokale techniker krijgen we maar niet ter plaatse wegens te ver en afgelegen. Totnogtoe lukt het Dr. Jan en mij best aardig om alles aan de praat te houden. Een voorbeeldje: voor een tweede maal was er weer heel wat schade door muizen hoewel we er een ferme voorraad korrels uit België voor meebrachten. Zo had de post kunnen afbranden als ik niet toevallig beslist had om bij gebrek aan elektriciteit tijdens ons medisch kamp de generator rechtstreeks aan het tandkabinet te koppelen i.p.v. aan de hele medische post. De muizen hadden alweer een nest gemaakt in de elektriciteitskast en de draden lagen bloot in contact met elkaar. Bij navraag waarom onze verpleegster het vergif niet gebruikt, was de uitleg dat het niet werkte, waarna we vaststelden dat de dozen er ongeopend stonden. Tja, zo lukt het inderdaad niet. Toen ook onze facturen half opgegeten bleken was het toch even 'kalm blijven' geblazen.

Het houdt allicht geen verband met deze ervaring maar net een maand geleden, na onze terugkeer naar België, was er opnieuw opschudding. Op een lokale dorpsvergadering diende onze vaste verpleegster Ganga onverwachts haar ontslag in. Gelukkig vonden we, dankzij Narayan Pun, onze lokale fixer, vrij snel een nieuwe verpleegster, een volwaardig opgeleide uit een naburig dorp, net afgestudeerd en dus beter gekwalificeerd. Door het plotse vertrek van Ganga is er echter geen overdracht gebeurd. Nu weten wij niet hoe zij die post praktisch runde. Er komt veel bij kijken: de patiëntendossiers, de registratie, aankoop en verkoop van medicijnen, onderhoud, boekhouding en wat nog al. Echter, via telefonisch contact is het wel duidelijk dat onze nieuwe verpleegster van wanten weet. De lokale

bevolking is heel opgetogen met haar. Goed nieuws dus, want medische zorg is haar hoofdtaak. De administratie en aanverwanten leren wij haar wel aan bij ons volgend bezoek in april. Later op het jaar komt dan ook Dokter Jan Dryhoel er weer, voor wat al zijn vijfde werkbezoek zal zijn

Dat bewijst nog maar eens dat Nepalezen van nature echte planttrekkers zijn. Hopelijk zijn we weer voor enkele jaren gerust, want doorgaans zijn volwaardig opgeleide verpleegsters (stafverpleegsters) niet te vinden omdat ze meestal naar het buitenland trekken. Onze medische post blijft dus een minimum aan geneeskundige zorgen garanderen voor de ganse vallei, wat onze doelstelling is.

Ons allereerste project: de 'Shree Lali Gurans Primary School'.

Onze basisschool in Chitre, ons allereerste project, blijft het goed doen. Toegegeven, er zijn een pak minder kinderen dan in het begin. De voorbije burgeroorlog, de trage vooruitgang van de dorpsontwikkeling, het aanzuigeffect van de steden en het buitenland en nu ook de gevolgen van de aardbeving helpen niet. Toch blijven we alle kinderen steunen met gratis onderwijs. Gratis medische zorgen en tandverzorging horen daar eveneens bij.

Ook hier echter nam een lerares plots ontslag maar we hebben nu nog drie betaalde leraressen over. Dit is voldoende want regelmatig komen er ook westerse vrijwilligers een tijdje helpen en vooral aan kwaliteitsopbouw doen. Zo is Georges Cappelle er intussen een tweede keer aan het werk, alhoewel hij zijn tijd nu verdeelt over Chitre en twee basisscholen in naburige dorpen (Phalate en Swantha). Hij helpt ons ook de educatieve koffers te vervullen die we hopen binnenkort in andere scholen te kunnen inzetten. Zo bereiken we steeds meer kinderen.

De 'Shree Lali Gurans Primary School' in Chitre.

*Pedagogisch project,
2400m hoog in het
bergdorp Chitre met
de Dhaulagiri, 8178m
hoog als decor!*

Nepal is een land in ontwikkeling met mogelijkheden en hindernissen. De indrukwekkende 'Himalaya' bergen en de lager gelegen uitgestrekte natuurparken en bossen in een subtropisch klimaat lokken veel toeristen uit alle hoeken van de wereld. Maar anderzijds vormen o.a. de gebrekkige infrastructuur en de immense verschillen in de levensstandaard bij de bevolking opvallende obstakels in de groei naar welzijn voor iedereen. In de bergdorpen bemerk je een sterke sociale band tussen de bewoners. Het boeddhisme en het hindoeïsme met allerlei rituelen zijn de opvallendste levensbeschouwingen.

Ik had het geluk om in samenwerking met vzw Himalayan Projects een onderwijsproject te starten in de basisschool in Chitre, gelegen aan de voet van het imposante Annapurnagebergte. Deze school werd eertijds opgericht door bovengenoemde vzw (). De kinderen in het bergdorp leven in eenvoudige boerengezinnen en leggen te voet een hele afstand af om de school te bereiken. Moedig en bewonderenswaardig! Zoals overal ter wereld hangt het onderwijsniveau sterk af van de opleiding en de inzet van de leraren. Naar mijn aanvoelen beschikken de leraren er over onvoldoende inhoudelijke en didactische background en zijn hun didactische technieken beperkt. Toch staan zij open voor verandering en vernieuwing, en ze zijn heel dankbaar. Bovendien ervaar ik er een hechte sociale band.

De kinderen en leraren gebruiken heel verouderde leerboeken en ze beschikken over weinig of geen leermiddelen en didactische media. Zoals voorgeschreven in de leerboeken hanteren zowel kinderen als leraren de vingers bij elementaire mathematische bewerkingen. Er is weinig inzicht en creativiteit en de automatismen zijn vaak afwezig. Anderzijds leren de kinderen op jonge leeftijd Engels spreken, begrijpen en schrijven. Ik was positief verrast over de Engelse woordenschat van sommige leerlingen van de hoogste klassen. Andere kinderen die vaak afwezig zijn (omwille van hulp thuis) presteren opvallend minder. De kinderen spreken het Engels, in navolging van de leraar, soms foutief uit.

*In de wiskundelessen maakte ik gebruik van didactische media waarbij **de structuur en het inzicht** centraal staan: getalbeelden (kwadraatbeelden), honderdveld, abacus, papieren abacus... Deze media bevorderen ongetwijfeld **het leerplezier** van de kinderen. Door de gepaste probleemstelling voelden ze zich erg betrokken bij het onderwijsleerproces. Inzichten konden worden toegepast in analoge situaties. 36 en 99 optellen werd een makkie. Je telt 100 bij en je vermindert de som met 1. Op die manier werden ze geconfronteerd met hoofdrekenen waarbij gebruik werd gemaakt van rekenvoordelen door een beroep te doen op allerlei eigenschappen. Deze wiskundeoefeningen en de rekenproblemen waren een uitdaging voor hen, boeiden hen ontzettend en stimuleerden transfer.*

In de lessen Engels deed ik een beroep op thema's uit hun leefwereld: on the farm, my body, my class, my school... We keken naar video's, luisterden naar bijhorende Engelstalige kinderliedjes, speelden allerlei situaties in rol- en simulatiespelen en oefenden de leerinhoud in met behulp van spelen en opdrachten (charade, tekenen...). De verhalen van Bouba & Zaza (uitgave Unesco) en Engelstalige sprookjes boden niet alleen goed Engels. De kinderen maakten ook kennis met de boodschap en de waarden verwerkt in deze teksten (tolerantie, respect, leven met diversiteit...). Ook deze inhouden werden geïmplementeerd en geëvalueerd door o.a. spelvorm en tekeningen...

*Elke leraar leerde allengs de nieuw aangeworven materialen gebruiken om aldus de onderwijskwaliteit te verbeteren. Een unieke en onvergetelijke ervaring. **Georges Cappelle, Torhout**. Dank ook aan de Provincie West-Vlaanderen voor hun steun.*

**Didi, Nita en Georges in
Pun House, Pokhara.**

Nieuws van onze andere joint-ventures:

- Nepali Child vzw; zij verzamelen fondsen voor een weeshuis/studentenhuis in Balaju, Kathmandu.
- Aasha Project heeft naast sponsoring van schoolgeld na de aardbeving vooral ingezet op heropbouw van private huizen en verlening van microfinancieringen. Uitgebreid verslag wordt gestuurd naar hun specifieke sponsors.

Welke concrete plannen hebben we zoal in 2017:

- In Chinnebas breken we 5 vervallen klassen af en maken er 1 klas en ontmoetingsruimte met podium op. Ook komt er een watertank op het bestaande toilettencomplex en een omheining rond het schoolplein.
- In het dorp Rakhu, Myagdi district, gaan we er de school heropbouwen en vragen er ze ook computers.
- Toevoer elektriciteit en maken van een omheining voor het moedercomitéhuis in Aggridanda.
- Verder op punt stellen van de educatieve koffers voor uitlening aan scholen.
- Afwerking van twee moedercomitéhuizen in de deelgemeenten van Chinnebas.
- Dr. Jan komt voor een medische kamp in onze medische post in Chitre, alsook in de Chinnebasschool.
- Aardbevingsbestendig maken van de door ons in het verleden reeds gebouwde infrastructuur.

Acties in België:

In België hebben we schoolacties lopen en doen we met onze info- en/of kookstand een aantal festivals staan; o.a.:

- Schoolacties in de:
 - BBS 'De Wissel' van Puurs,
 - Sint-Rembertscholengroep van Torhout,
 - Vrije Basisschool De Leeuw van Zedelgem,
 - Vrije Basisschool 'De Mozaïek' van Roosbeek-Boutersem,
 - Afdelingen A en B van de Gemeentelijke Basisschool van Sint-Michiels,
 - Gemeentelijke basisschool van Sleidinge (Evergem),
- Kookstand op het Wereldfeest op Den Bruul in Leuven op zaterdag 3 juni,
- Infostand op 't Feest in 't Park in het Minnewaterpark te Brugge op zaterdag 24 juni.
- Infostand op Couleur aan Zee rond 8 juli aan het Casino van Middelkerke.
- Benefiet in het Kasteel van Wippelgem op 8 april (zie aankondiging eerste pagina)
- Een tweede benefiet volgt op 11 juni, zie kader hieronder:

De Kerun Vereniging en Himalayan Projects vzw nodigen u uit voor de NEPALDAG ten voordele van onze Chinnebasschool op 11 juni 2017 in de Parochiezaal Heyenbeek, Verbrande Brug te Grimbergen, en dit van 12 tot 19 uur

Infostand, Nepalese hapjes en maaltijd, optreden traditionele dansgroep en projectie over de schoolprojecten

Meer info vanaf 2 april 2017 op www.kerun.be of www.himalayanprojects.org

Reserveren kan via:
Hedwig Racquet op 0475/89.75.56 of Eddy Goemans 0479/85.84.53

Niet vermeld maar toch ook een speciale dank aan:

De World Magar Federation vzw uit Leuven, de basisschool De Mozaïek uit Roosbeek-Boutersem, de VBS uit Kortemark, de Sint-Rembertscholengroep uit Torhout, De VBS De Leeuw uit Zedelgem, de beide afdelingen van de SBS uit Sint-Michiels, het VKBO uit Wevelgem, de RFCL Jeugd uit Lissewege, Sint-Lievenscollege uit Antwerpen, VBS De Wijnberg uit Wevelgem en de Oudervereniging voor Moraal uit Zelzate. Met excuses voor evt. omissies.

Doen we goed of niet? (That is the question.)

Met deze algemene nieuwsbrief, eventueel vergezeld met uw fiscaal attest waardoor u 45% teruggestort krijgt via uw belastingen, proberen wij toe te lichten en te verantwoorden wat met uw donaties gebeurt. Wat doen we niet goed of kan beter: laat uw opmerkingen aan ons weten. Uw ideeën zijn welkom.

Doen we goed? Steun ons dan a.u.b. verder met een storting op **BE14 3800 1081 6783** waarvoor u vanaf 40 euro per jaar een **fiscaal attest** krijgt. Concreet kunt u:

- Ons **vast sponsoren** - liefst maandelijks - is de beste manier om onze werking te steunen aangezien we dan een prognose kunnen maken op jaarbasis en de reguliere werking van onze school en medische projecten kunnen garanderen. Veel mensen kiezen 15 euro per maand, maar een ander bedrag kan ook naar eigen keuze en vermogen.
- Een **éénmalige storting** helpt ons tekorten aan te vullen op onze vaste werkingskosten en extra's aan te kopen. Zo kunnen we bijvoorbeeld voor €0.25 per stuk een tandenborstel met pasta uitdelen aan de kinderen tijdens onze medische kampen.
- **Benefiets en inzamelacties:** Wil u met uw school, vereniging of vrienden, kennissen of werkcollega's iets organiseren? Misschien kan uw werkgever mee investeren? Wij hebben heel wat didactisch en decoratiemateriaal. Een Nepalese maaltijd en/of workshops behoren tot de mogelijkheden. Op de website himalayanprojects.org kan je onze educatieve folder bekijken en/of downloaden. Deze inkomsten dienen voor bijkomende investeringen en de aankoop van extra educatief en medisch materiaal. Ook ons **Noodfonds** voor dringende hulp en **Studiefonds** voor voortgezette opleiding wordt zo gespijsd.
- Maak ons **erfgenaam** of schrijf ons in in een **duo-legaat**, contacteer ons voor gedetailleerde info of zie onze website.
- Waarom wordt u eens geen **vrijwilliger**? In Nepal hebben we een onverzadigde behoefte aan **dokters, tandartsen en verplegers**. **Leraars** zijn natuurlijk ook welkom. In België zoeken we **vertalers** (E, FR, bvb. voor deze nieuwsbrief en de nieuwe folder) en een **IT-coördinator** voor de website en om de geleverde vertalingen op te volgen. Laat ons van u horen.

Bent u al sponsor dan kunt u ons veel verder helpen door wat '**reclame**' te maken voor ons. Folders en nieuwsbrieven zijn beschikbaar op aanvraag. Aan betaalde reclame spenderen we uw sponsorgeld liever niet.

Tip: onze **facebookpagina** brengt up-to-date nieuws en veel foto's. Maar a.u.b.: '**Don't just like us, support us!**

Een slotwoordje nog.

Na het rampjaar 2015 was een stuk rustiger in Nepal wat eigenlijk ook niet zo goed was. De wederopbouw gaat tergend traag maar het is in de eerste plaats dan ook aan de Nepalese overheden om stappen te ondernemen. Met concrete resultaten kunnen eventuele tekorten voor officiële hulp uit het buitenland in aanmerking komen. Kleinschalige projecten zoals de onze zijn wellicht zeer effectief maar oh zo minimaal daar de behoefte enorm is.

Het toerisme heeft ook zijn klappen gehad wat tenslotte de tweede grootste inkomensbron is van het land. Er is thans zoveel informatie beschikbaar maar blijkbaar denken veel westerlingen dat het daar niet goed vertoeven zou zijn als toerist. Het tegendeel is waar. Het is een van 's wereld mooiste landen en daarvoor hoef je geen bergbeklimmer te zijn.

*En dus een finaal dankwoord aan jullie sponsors en ook aan de vrijwilligers en collega's voor hun belangenloze inzet: **Hedwig Racquet** en **Eddy Goemans** van de **Kerun vereniging**, **Georges Cappelle** en **Dr. Jan Dryhoel**.*

*Ook voor de logistieke steun van **Dev Shrestha** en gidsen **Manosh** en **Mane** van **Eastern Light Trek** uit Pokhara, **Narayan Pun**, onze 'fixer' en mijn **schoonfamilie** in Nepal. Heel speciaal ook dank aan onze secretaris **Nita Buduja Pun**.*

*En last but not least **U**, **lezers** voor uw voorbije steun, nu en hopelijk ook in de toekomst. Sta a.u.b. ook achter ons en samen kunnen we bergen verzetten.*

Dank u wel en Namasté (goeiendag) van het **Bsure-team!**

